विदूर weit entfernt, nicht zu erreichen für (*Gen.*). *n.* **विदूरम्** in weite(r) Ferne. **विदूरे** *u.* **विदूर** (°—) *dass.*, **विदूरात्** *u.* °**रतस्** in *o.* aus w. Ferne.

विदूषक schlecht machend, verunglimpfend (*auch* °**षण**); *m.* lustige Person (*d.*).

विदेघ *m. Mannsname.*

विदेय zu geben, zu gewähren.

विदेव *m.*, **विदेवन** *n.* das Würfelspiel.

विदेश *m.* Fremde; °**श्य** in der F. weilend.

1. **विदेह** *m. N. eines Landes, Pl. e. Volks.*

2. **विदेह** körperlos. *Abstr.* °**त्व** *n.*

विद्ध (*s.* **व्यध्**) *n.* Wunde.

विद्मन् *n.* Aufmerksamkeit, Wissen, Kenntnis (*Dat. als Inf.*).

विद्य (*adj.* —°) = *folg. Abstr.* °**ता** *f.*

विद्या *f.* Wissen, Kunde, Lehre (*bes. die vedische*), Zauberkunst.

विद्याग्रहण *n.* Erlernung der Wissenschaften.

विद्याधन *n.* der Schatz des Wissens.

विद्याधर *m.* Art Genien (*eig.* Wissensträger.

विद्याधरमहाचक्रवर्तिन् Oberherr der Vidyâdhara. *Abstr.* °**र्तिता** *f.*

विद्याधरेन्द्र = *vor. Abstr.* °**ता** *f.*, °**त्व** *n.*

विद्यानुपालिन् die Wissenschaft hütend.

विद्याबल *n.* Zaubermacht.

विद्यामय aus Wissen bestehend.

विद्यार्थ *u.* °**र्थिन्** Verlangen nach Wissen habend, lernbegierig.

विद्यावन्त् gelehrt.

विद्याविद् *dass.* (wissenskundig).

विद्याहीन ungelehrt, ungebildet.

विद्युत् blinkend, glänzend; *f.* eine glänzende Waffe, Blitz.

विद्युत्य *Adj.* Blitz-.

विद्युत्वन्त् blitzreich; *m.* Gewitterwolke.

विद्युद्दामन् *n.* Blitzstrahl (*eig.* -band).

विद्युन्मन्त् blinkend, blitzend.

विद्युन्माला *f.* Kranz von Blitzen.

विद्युन्मालिन् blitzbekränzt.

विद्युल्लता *f.* Blitzstrahl (*eig.* -ranke).

विद्युल्लेखा *f. dass.* (*eig.* Blitzstreifen).

विद्योत blinkend, blitzend; *m.* Glanz, das Blitzen.

विद्योतक erhellend.

विद्योतन *dass.*; *n.* das Blitzen.

विद्योतिन् (—°) erhellend.

विद्रव *m.* das Auseinanderlaufen, Flucht, Bestürzung.

विद्रावण in die Flucht schlagend. *n.* das Verscheuchen, Bestürztmachen; Fliehen.

विद्राविन् fliehend.

1. **विद्रुम** *n.* Koralle.

2. **विद्रुम** baumlos.

विद्वस् (**विदुस्**) achtsam, merkend, wissend, kundig, gelehrt, vertraut mit (*Acc.*, *Loc. o.* —°). *Comp.* **विदुष्टर**, *Superl.* **विद्वत्तम**.

विद्वज्जन *m.* ein gelehrter Mann.

विद्वत्ता *f.*, °**त्त्व** *n.* Gelehrsamkeit.

विद्वल klug, wissend.

विद्विष् *m.* Feind.

विद्विष्टता *u.* °**ष्टि** *f.* Hass, Feindschaft.

विद्वेष *m. dass.*, Abneigung gegen (*Loc. o. Gen.*), das Verhasstsein bei (—°).

विद्वेषक (—°) hassend.

विद्वेषण verfeindend; *n.* Feindschaft, Hass gegen (*Gen. o.* —°), Verhasstheit.

विद्वेषिता *f.* Hass, Feindschaft.

विद्वेषिन् hassend, anfeindend.

विद्वेष्य verhasst.

1. **विध्**, **विधति** (°**ते**) huldigen, dienen, verehren (*Dat.*, *selten Loc. o. Acc.*); hold sein.

2. **विध्**, **विन्धते** leer werden.

3. **विध्**, **विध्यति** *s.* **व्यध्**.

विधन hablos, arm. *Abstr.* °**ता** *f.*

विधर्तर् *m.* Ordner, Erhalter.

1. **विधर्म** *m.* Verteilung, Anordnung; Unrecht, Ungesetzlichkeit.

2. **विधर्म** ungesetzlich.

1. **विधर्मन्** *m.* = **विधर्तर्**; *n.* Behälter, Umfang; Verteilung, Anordnung.

2. **विधर्मन्** = 2. **विधर्म**.

विधर्मिक *u.* °**र्मिन्** *dass.*

विधवता *f.* Witwenstand.

विधवा *f.* Witwe.

विधा *f.* Teil, Art und Weise; *adj.* (—°) -artig, -fach.

विधातर् *m.* Verteiler, Ordner, Urheber,